

Hoşnut olmak mümkün değil, fakat...

Karaca, çocukluğunun Bakırköy'ünü özlediğini söylerken değişimin de kaçınılmaz olduğunu vurguluyor

NİLÜFER OKTAY

"Sokaklar da düş görürler ve unutulmaya gelmezler." Bakırköy'ün Tayyareci Sadık Sokağı da düş görmeye başlıyor: İşte şurası Kumcu Yaşar'ın, çocukların top koşturmak için uğrak yeri olan arsasıydı. Şimdi yerinde yeller de esemiyor, çünkü birbirine girmiş apartmanlar var. Sonra topçu kükükler biraz daha büyüdüler. Futbol devam etmekte ama, başka "oyunlar" da keşfedilmiştir artık: Sahilde balık tutmak gibi; kızların evinin önünden ıslık çalarak geçmenin keyfiyle, hiçbir zaman dile getirilememiş platonik aşklar yaşamak gibi; babanın paketinden "yürütülüp" biraz şaşkınlık, biraz korku ve biraz gururla dumanı tütürülen ilk sigara gibi; asla gerçekleşmemiş flört palavraları anlatmak gibi...

Cem Karaca da, devam edilse buna benzer küçük ayrıntılarda, daha birçok hoşluğun bulunacağı düşlerin içinde bir yerlerde. **Cezmi Ersöz** kitabında "sokaklar unutulmaya gelmez" cümlesini kullanmıştı, onunla bir noktada buluşuyor Cem Karaca ve çocukluğunun geçtiği sokağı özlediğini söylüyor. Sanatçı bugünlerde, yakın bir tarihte TRT-1'de yayımlanacak bir programın çekimiyle uğraşiyor. Geçmişte ya da şimdi yaşanan yerler konusuna da Karaca'nın bu dizisi nedeniyle geliyoruz. Çünkü "Raptiye" adlı izlenice önce İstanbul'un, ardından; izleyiciden gelen öneriler doğrultusunda Türkiye'nin dört bir yanından semtlere, kamerasını çevirmeyi amaçlıyor. Programın adı "Raptiye" olarak seçilmiş ve Karaca, yaptığı hatalardan yola çıkarak her bölümde kendine bir raptiye batırıyor.

Bunu da özeleştirinin şirinleştirilmiş hali şeklinde yorumluyor, Karaca. Programın TRT-1'de ekrana gelecek olmasının öyküsü ilginç. Sanatçının bir yapımcı arkadaşı aracılığı ile öneri önce Show TV'ye götürülmüş. Özel kanalın, Cem Karaca'nın tanımlamasıyla "kerameti kendinden menkul cevabı" şöyle: "Program bizim anlayışımıza uymuyor." Söz konusu durum Karaca'nın haklı yakınmalarına neden oluyor:

"Onların anlayışı herhalde benim parçalarımı yayımlayıp, telif hakkımı vermemek. Sanatçıyı fırındaki pide kadar değerli görmüyorlar. Bugüne kadar bir çekimden sonra yalnızca bir kere, bir yapımcı evime çiçek gönderdi. Bu beni çok duygu-

landıran bir olaydı. Belki haklılar, çünkü olaya iş adamı gözüyle bakıyorlar. Fakat bence milletin ar damarlarını patlatmak için değil, can damarını yakalamak için çalışmalı."

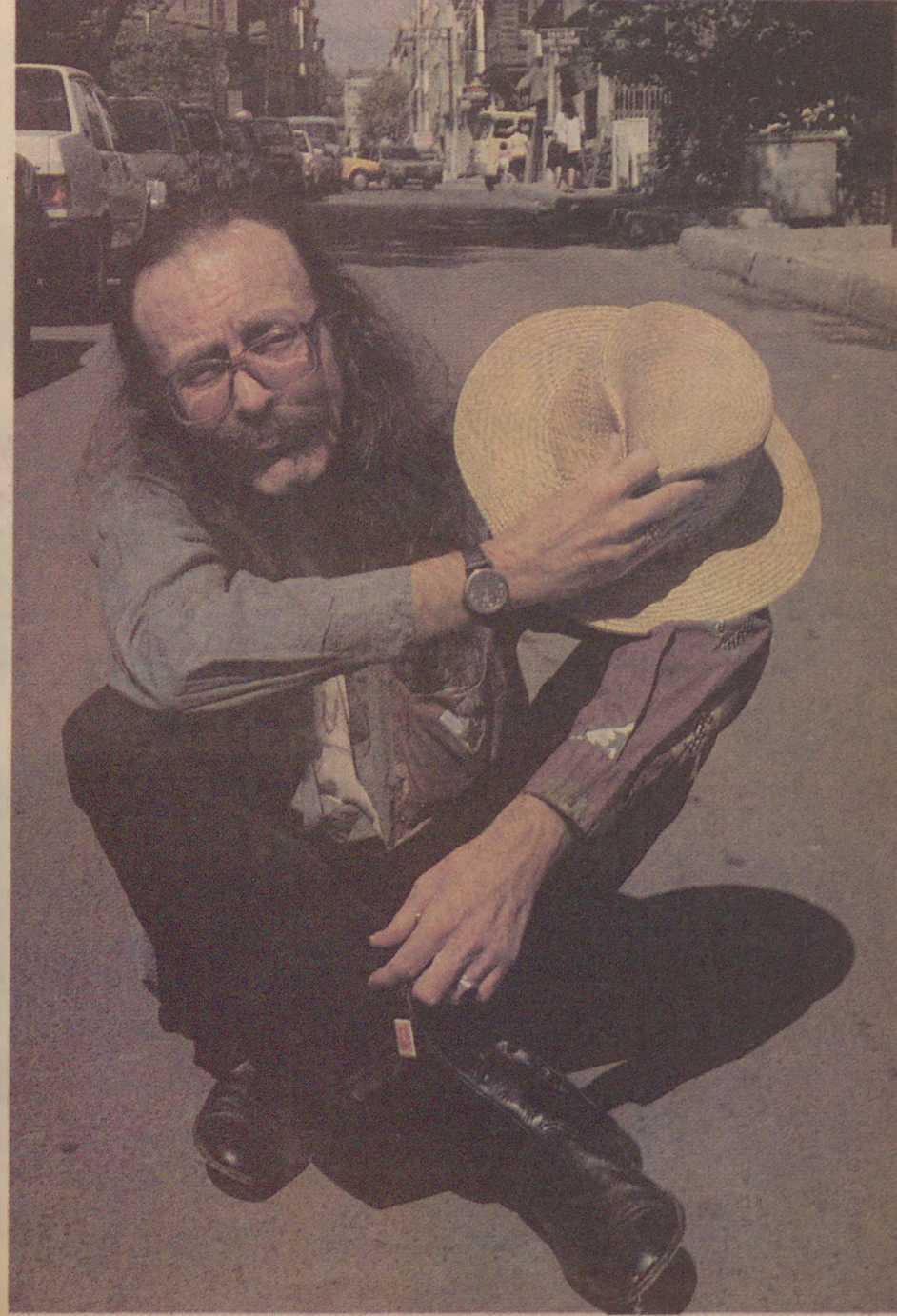
Ardından da özel televizyonlar ve TRT için neler düşündüğünü açıklıyor:

"Ben TRT'yi CHP'ye, özel kanalları da, yeni çıkan partilerle bezenmiş Türk demokrasisine benzetiyorum. Özel TV'ler denetimi kaldırdılar. Bu sefer daha tuhaf bir denetim türü, bir kaygı ortaya çıktı: "program reklam alacak mı?" TRT'nin ise reklam sorunu yok. Dolayısıyla belgesel ağırlıklı yapımları, sadece eğlendiren değil, eğlendirirken bilgilendiren programları ekrana getirebilir. Özel kanallar şimdilik kantite üzerinde duruyor. TRT için ise kalite önemli. Denetim bıçak sırtı bir konu ve ilke olarak karşıyım. TRT, vatandaşların vergileriyle yaşayan bir kurum. Denetimi de yalnızca estetik kaygılarla yapmalı. Bir devlet televizyonu izleyicinin ne dinleyeceğine karar veremez. Devlet için Müslüm Gürses kötüdür. Fakat hizmet sunmak zorunda olduğu vatandaş, Gürses'i dinlerken kendini jiletliyor. Ortada böyle bir gerçek de var. TRT şimdi değişim içinde. 10 yıl önce vatandaşlıktan çıkarılmış birinin hazırladığı bir programı ekrana getirecek olması da bunun bir kanıtı."

Cem Karaca'nın izleyicilere de söyleyeceği bir çift sözü var:

"Sevgili izleyicilerimize de bir şey söylemek istiyorum. Her hangi bir kanalın, her hangi bir programını beğenmiyorsa bunu yazsınlar. Muhalefet yapmanın doyulmaz lezetini eş-dost sohbetlerinde yaşamasınlar, yazsınlar..." Yaşam devam ediyor. Cem Karaca bir program hazırlıyor. Her bölümünde, İstanbul'un renkli bir semtinden görüntüler ve bilgiler var. İlk bölüm, doğulan, aşık olunan, 8 yıllık 'zorunlu ayrılıktan' sonra dönülen, doğal olarak hakkında çok şeyin bilindiği Bakırköy'e ayrılmış

zetini eş-dost sohbetlerinde yaşamasınlar, yazsınlar..." Yaşam devam ediyor. Cem Karaca bir program hazırlıyor. Her bölümünde, İstanbul'un renkli bir semtinden görüntüler ve bilgiler var. İlk bölüm, doğulan, aşık olunan, 8 yıllık "zorunlu ayrılıktan" sonra dönülen, doğal olarak hakkında çok şeyin bilindiği Bakırköy'e ayrılmış. Yalı şimdi "Karaca Apartman" olmuş. Çocuklukta, mutlu, serinliklerin yaşandığı denize girmek mümkün değil. Sokaklar kaldırım ve asfalttan ibaret. Kış yaklaştıkça kömür kamyonları da sokaktaki yerlerini almaya başlıyorlar. Oyun oynanacak yer yok. Satıcılar rö-morkörlü ve hoparlörlüler. Cem Karaca yine özlüyor fakat, değişimin kaçınılmaz olduğunu da vurguluyor. "Çocuklar belki dokuz taş, dekman oynamıyorlar ama, onların fantazilerinin daha az geliştiğine inanmıyorum. Amigasının başında kor-san da olabiliyor, kaptan da." diyor.

Karaca'nın sunduğu programda "Mahallenin Palavracısı", "Mahallenin Meraklısı", "En İyi Fıkraçı" adlı bölümler yer alıyor.